

גנזי המלך

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת **ארבע כנפות** 85

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

'מַסְרַת גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים'

מלכות יון הרשעה לא עמדה נגד עם ישראל בנשק אלא בכפיה תרבותית. מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק לחנוכה

תרבות הגוף. בעירם המפורסמת ספרטה נערכו תחרויות גלדיאטורים במלחמת חיים או מות. אנשים ישבו והריעו לנלחמים עד טיפת דמם האחרונה. על שם אותה עיר טמאה 'ספרטה' נקרא ה'ספורט' בעולם. הם שיסרו את תרבות הגוף שהתפשטה עד היום בעולם.

לכן נר חנוכה המסמל את נצחון הרוח על הגוף מפיח בעם היהודי את כל התקוות. מלכות יון הרשעה עמדה נגד עם ישראל, לא בחרב אלא בכפיה תרבותית והם השתמשו בשיטה מאד מתוחכמת - תעמולה. התעמולה היוונית היא - 'אם כל התעמולות' הקומוניזם עוד יכלו ללמוד אצלם שעורים. הם עשו זאת בטריקים מחוכמים. 'גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן, היתה אומרת להם: "כתבו על קרן השור שאין לכם חלק בא-לקי ישראל"' (מ"ר בראשית פרשה ב).

למה לכתוב על 'קרן השור' איזה מן רעיון עוועים זה? אלא, שפעם לא היה בקבוק לתינוקות כהיום, כשרצו להשקות חלב לתינוק, השקו אותו עם שופר - קרן השור, היו שופכים חלב מלמעלה והוא היה שותה בפתח הצר. הם גזרו שעל כל שופר כזה של תינוק, יהיה כתוב: 'אין לנו חלק בא-לוקי ישראל'. שכל תינוק, מתחילת השתמשותו בבקבוק ידע וישנן, ש'אין לו חלק בא-לוקי ישראל'.

הם גם צוו, שיכתבו זאת על הקרן כשהיא עוד מחוברת לשור, מדוע? כדי שהחורש במחרשה ההולך מאחורי השור יראה תמיד לנגד עיניו את הכתוב: 'אין לנו חלק בא-לוקי ישראל'. אלה היו ה'סטיקרים' הראשונים בעולם - והם מתוצרת יון.

מה השיגו בכך היוונים? ברגע שרואים ש'אין לנו חלק', זה מטפטף וחודר ומחלחל ומחלחל עד שזה משפיע. ולרבים מהעם אכן לא עמדה היכולת מול הלחץ החברתי

שהתקון יוכל להיות רק ע"י מסירות נפש כדי להחזיר את העבודה לבית המקדש ואכן רק כשהוא ובניו עמדו במסירות הנפש הנדרשת להחזרת העבודה לבית המקדש, או אז, הקדוש ברוך הוא ביטל את הגזרה והחזיר את המצב לקדמותו. מאז מלכו ישראל עוד 206 שנים עד חרבן בית שני. ללמדנו; לכל גזרה יש סבה - צריך לחפש ולהבין את שורשיה.

שמונה ימים מדליקים היהודים נרות לפרסם את הנס. מהו הנס? פך שמן אחד נשאר בבית המקדש שהיוונים לא הצליחו לטמאו. נו, אז מה הענין הגדול? עצם הענין שנשאר קצת שמן והספיק להרבה זמן יותר ממה שחשבו?!

אלא הענין, אינו רק עצם הפך שנמצא, אלא כל מה שמסמל וטמון בתוך הפך. תרבות יון שהתפשטה בעולם היתה תרבות חושך, תרבות חומר, תרבות הסגידה לגוף, גשמיות בלי טיפת רוחניות. באותה תקופה יון הפיצה ויסדה את תרבות התיאטרונים, תרבות האיצטדיונים, תרבות הקרקסאות. בנתה מקומות רחבי ידים ובהם תחרויות של בני אדם, של עופות ותרנגולים, חיות ושוורים. פעלה בכל מה שרק אפשר בהפצת

אחי יוסף התנכלו לאחיהם ורצו לבטל ולהפר חלומותיו. אמרו לו: "המלך תמלך עלינו"? (בראשית לז ח) "אם משול תמשל בנו"? מה היתה עצתם? למכרו לעבד במצרים, למה? כיון שהחוק המצרי קובע שעבד לא יכול למלוך, לכן ע"י מכירתו לעבד חשבו אחי יוסף ממילא כל אשר חלם יוסף לא יוכל להתקיים. אבל 'הגזרה אמת - והחריצות שקר' (רמב"ן בראשית לו טו). חריצות האחים למכור את אחיהם כדי לבטל חלומותיו היתה שקר ועל אף רצונם, לא התקיימה. אבל גזירת ה' התקיימה ואכן יוסף המשביר לכל הגיע למלוכה ומלך על מצרים ולמעשה על העולם כולו. והנה דווקא אחי יוסף הם בעצמם בפעולותיהם גרמו להגעתו למצרים כדי למלוך - הנה לנו 'הגזרה אמת - והחריצות שקר'.

היוונים, להבדיל אלף אלפי הבדלות באו להחשיך עיניהם של ישראל. הם לא רצו שיהיה אור תורה והלכה. הם לא רצו תורה שבעל פה שתתקיים בעם ישראל. הם ביטלו את השבת, את המילה ואת החגים. הם רצו נתינים יהודים בלי תורת ישראל. אבל מהחושך הזה נהיה אור גדול והגזרה הקשה נהפכה לאורה ולשמחה לחג החנוכה. ומליוני יהודים בכל העולם מדליקים נרות, שמונה ימים בפתח ביתם לפרסום הנס הגדול בכל אתר ואתר בעולם.

52 שנה נמשכה הגזרה של היונים ומתי ה' הפר את עצתם של היונים? כשהשמונאים הבינו את סבת הגזרה משמים.

למה חלה הגזרה? אומר הב"ח - כיון שהתרשלו הכהנים בעבודת הכהונה בבית המקדש, הקדוש ברוך הוא אמר: אתם מתרשלים? קשה לכם? טוב, אני אקה עבודה זאת מכס. לכן לא יהיה קרבן התמיד שיכפר עליכם ולא תהיה מגורת התמיד ותסור השכינה מכס.

כך זה נמשך 52 שנה. כשהבין מתתיהו שהסבה היא ההתרשלות והרפיון, הבין

'גנזי המלך' מציג שאלות מעשיות שיש להן מענה בדפים הנלמדים במסגרת 'הדף היומי', עם ביאור 'חברותא'. למותר לציין שאין לסמוך על הנאמר בו לפסיקת הלכה.

שו"ת חברותא

האם צריך לכבד עשירים?

שאלת שלום בן הפרקים

בשלחן ערוך (סימן ס"ו סעיף א') נפסק שבין הפרקים שואל בשלום אדם נכבד ופירש 'הפרי מגדים' (משב"ז סק"א) שהכונה לאדם נכבד "מפני עושרו" וכדומה ואין צריך בזה דוקא גדול בחכמה וכן נפסק ב'משנה ברורה' (סימן סו ג) שפירש: **אדם נכבד - שראוי להקדים לו שלום, כגון שהוא זקן או תלמיד חכם וכן "אם הוא עשיר שראוי לכבד לו מחמת עשרו"**.

להביא ספר תורה אצל עשיר

בהלכות קריאת ספר תורה (סימן קל"ה סעיף י"ג), כתב המחבר: בני אדם החבושין בבית האסורים, אין מביאין אצלם ספר תורה אפילו בראש השנה ויום הכפורים. וכתב על זה הרמ"א הגה: והיינו דוקא בשעת הקריאה לבד, אבל אם מכינים לו ספר תורה יום או יומיים קודם, מותר. "ואם הוא אדם חשוב" ככל ענין שרי.

בביאור הלכה (ד"ה ואם): דן מהי ההגדרה 'אדם חשוב', דעת הגר"א עפ"י הירושלמי וכן הוא בתשובת מהר"ם פאדוה, שהכונה על אדם חשוב בתורה בדוקא. אך מדברי התשב"ץ קטן מתבאר להיפך. שהביא ראיה מדברי הירושלמי "שאין איסור לקרוא לתורה עשיר מכובד לפני תלמיד חכם" מפני שעל ידי אנשים גדולים, התורה מתעלה והכונה שעל ידי שאנשים מכובדים נותנים כבוד לתורה, התורה נעשית מכובדת יותר. ואף להביא ספר תורה אצלם מותר. (יעו"ש שעל זה עיקר כונת הירושלמי לפירוש התשב"ץ קטן ולהלכה למעשה אין המשנה ברורה פוסק כדבריו). ■

כפי ענינו ובלבד שיהא לכונה טובה ואין מעלה מיוחדת בעשיר שראוי לכבדו מאדם שנתייחד במעלה אחרת, כגון; שהוא אומן גדול במלאכה מסוימת, שגם כן יש לכבדו כפי ענינו.

דברי מהר"ם סג"ל

בליקוטי מהרי"ל (אות ל"ה בהוצאת 'מכון י-ם', ה"ד בגליון הש"ס) מובא; ששמע ממהר"ם סג"ל שכונת רבי ורבי עקיבא שהיו מכבדים את העשירים, מתוך הם עצמם היו עשירים מופלגים, לכך הרגילו את עצמם לכבד עשירים, כדי להתלמד העם שהם גם כן יכבדו כשביל עושרם ולא כשביל תורתם, שלא רצו להשתמש בכותרה של תורה לטול עטרה להתגדל בה.

אמנם אף לפירוש מהר"ם סג"ל צריך לומר שיש ענין לכבד עשירים, שאם לא כן, לא היו נוהגין רבי ורבי עקיבא בדבר שאינו מן הדין, שהרי מניחים מקום להמון העם המתבוננים על הנהגותיהם לטעות ולומר שכך היא דרך התורה, אלא בהכרח לומר יש ענין על פי התורה לכבד עשירים וכמו שנתבאר.

אם יש חובה להלכה לכבד עשיר

להלכה לא מצאנו מוזכר בשום פוסק שיש חובה לכבד את העשיר מפני עשרו ונראה שבאמת אינו, אלא שיש ענין ראוי לכבד את העשיר, אך אין זה בכלל חובה ודין, אך אף להלכה מצאנו דינים שונים הנובעים מענין זה שיש לכבד את העשיר.

מערכת 'חברותא' מיוחד ל'גנזי המלך'

עירובין דף פ"ו ע"א

שאלה: ראיתי בגמ' שרבי ורבי עקיבא היו מכבדים עשירים, רציתי לברר מהו טעמו של דבר והאם כן הוא גם להלכה?

תשובה: בדף פ"ו ע"א אמרו שרבי היה מכבד עשירים וכן רבי עקיבא היה מכבד עשירים, בגמרא מתבאר הטעם שהיו מכבדין את העשירים, משום שהיו גומלים חסדים וכדדרש רבא בר מרי על הכתוב: **"ישב עולם לפני א-לקים חסד ואמת מן ינצרהו"** (בפתח) **"ינצרהו"** (תהלים סא ח).

"ינצרהו" אימתי **"ישב עולם לפני א-לקים"**? בזמן שיש בו עשירים שגומלים חסד ואמת ומזמנים מן (מזונות) לענים והם **"ינצרהו"** - ישמרו את העולם וזכות גדולה היא זו שראוי לכבדם.

פירוש המאירי

המאירי כתב על זה: **ראוי לחכמים ולבני המעלה ליתן לכל אחד מקום לכבדו כפי ענינו, אם מצד חכמה, אם מצד עושר, אם מצד איוה מעלה שבו וכבדו לכונה טובה וזהו שאמרו: "רבי מכבד עשירים הוה" וכן רבי עקיבא מכבד עשירים הוה וסמכו הטעם כדרש רב מרי.**

מדברי המאירי נראה שהטעם שכיבדו עשירים, הוא מצד שראוי לכבד כל אחד

הודאה

שעשה נסים

מדוע מברכים ביום הראשון של חנוכה שלש ברכות ובשאר הימים רק שתיים?

לא היה נס! ■

מנסה למעט את הנס משאר הימים?

הט"ז מתרץ על קושית ה'בית יוסף' שגם ביום הראשון נשאר קצת שמן בכד, לא השתמשו בכל השמן שהיה בו, כלומר; שהברכה שרתה בשמן שהיה בכד.

אומר ה'פנים יפות': כי העובדה שביום הראשון היה נס - זה עצמו נס מיוחד מאד. השמן בכד שמצאו היה ספור ומדוד. אבל בשאר הימים לא ידעו כמה נשאר. ולכן הגמרא רוצה לטעון שרק ביום הראשון היה נס ובשאר הימים

הגמרא אומרת (שבת כג.): **'אמר רב יהודה: "יום ראשון.. מדליק - מברך ג'. מכאן ואילך מדליק - מברך שתיים.. מאי ממעט? ממעט זמן"**.

מי שמדליק נרות חנוכה ביום הראשון, מברך שלש ברכות. ביום השני מברך רק שתיים וממעט את ברכת הזמן "שהחיינו" שהרי הנס היה רק ביום הראשון ובשאר הימים לא היה נס ולכאורה, אדרבה ביום הראשון דוקא לא היה נס כקושייתו המפורסמת של ה'בית יוסף' ולמה הגמרא

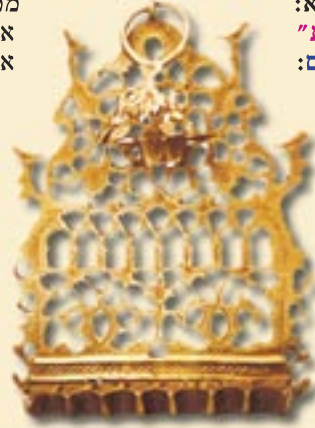
מחשבה

בין נרות שבת לנרות חנוכה

נר שבת ממלא אותנו בקדושה. נר חנוכה מלמד אותנו כיצד להאיר את ימי החול באורו יתברך. על פי הרב שמשון דוד פינקוס זצ"ל

כגון שבת קדש או כיום טוב שהם זמנים של התעלות וגדלות, אינה מבטאת את גדלותו האמיתית. עיקר גדלותו של האדם טמון בתפקידו בשעה שהוא עסוק בעניני העולם הזה, בימי החול והשגרה, בעבודה היום יומית, כשהוא עוסק ב"וְאֶסְפֹּת דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ" (דברים יא יד) אנחנו מורגלים לחשוב שההבדל ביניהם הוא שבשבתות וימים טובים אנו מתעסקים בקדושה ואילו בימי החול מתעסקים בעסקי החולין. אולם לאמיתו של דבר לא זו נקודת החלוק ביניהם. מחשבתו של האדם בשעת עשיית המעשה היא הקובעת, אם זהו מעשה של קדושה או של חולין. כשם שלמוד תורה או חפוש אחר אתרוג מהודר נחשבים עסק בקדושה, כך חרישת השדה, אם תעשה מתוך כונה קדושה, יכולה להפך להיות למעשה קדוש. ■

הכח והעצמה הטמונים בנר השבת, אלא ש**נר השבת** אף שהוא ממלא אותנו בקדושה אינו מחנכנו כיצד לחיות את חיינו בעולם הזה. **חנוכה** אינו 'מועד' וימי החנוכה לא נקראו "מְקַדְּשֵׁי קִדְּשׁ" (ויקרא כג ב). אלו ימי חולין פשוטים שאף הסעודה בהם, אם לא נאמרים בה דברי תורה, אינה סעודת מצוה (או"ח סי' תרע סע' ב) **נר חנוכה** מלמדנו כיצד ניתן להאיר את ימי החול באורו יתברך.

ישנו הבדל מהותי בין נר שבת לחנוכה. בשבת נוסח הברכה הוא: "מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת" ולא: "מְקַדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַשַּׁבָּת" כפי שנאמר במועדים: "מְקַדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים". שבת היא אורו של הקב"ה בלבד, הוא 'המאיר לעולם כלו'. השבת משפיעה קדושה על כל העולם. לעומת זאת: 'נר חנוכה: מצוה להניחה בתוך עשרה טפחים' (שבת כא:). **נר חנוכה** הוא הנר שלנו שעמו אנו מאירים לפניו יתברך. נתנה לנו אפשרות להדליק נר שיש בו כביכול את אותו

הנהגת האדם בזמנים של קדושה,

מדרש

"ד' ילחם לכם"

כשהיו היוונים מורים חצים וחרבות באו המלאכים ונעצו אותם בלבם של היוונים

"שְׁבִטֵי יְ-הוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל" (תהלים קכב ד), מוכטח אני בהקב"ה שיעשה לנו ניסים ונפלאות". ויצומו וילבשו שקים ואפר לבקש רחמים מלפני א-לקי השמים, עזרם ומגינם של ישראל וככלותם להתפלל קמו מכרוע על ברכיהם ויעצמו עשתונותם, "מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיזוֹת גָּבְרוּ" (שמואל ב א כג) וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב. א"ר יצחק בר נחמני: "באותה שעה תפס הקב"ה שבעים שרים של מעלה משרי אומות העולם ורצע אותם במרצע של אש ויאמר להם: 'הרגו איש את קרובו ואם ימלט אחד מהם נפשיכם תחת נפשו'. וכשהיו היוונים מורים חצים וחרבות באו המלאכים ונעצו אותם בלבם של היוונים, הוי: "חֲרָפְכֶם תָּבוֹא כְּלַפֵּם וְקִשְׁתוֹתֶם תִּשְׁכַּרְנָה" (תהלים לו טו) והיו בני חשמונאי רואים הנסים ואומרים: "א-לקינו יִלָּחֶם לָנוּ" (נחמיה ד יד). ■

מזרח אולי יבואו להם עכו"ם פריסיים לעזרתם, אז חרה לו למתתיהו כהן גדול וא"ל לחשמונאי: 'ולא כתיב:

"אֲרוּר הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאֶדְמֵי?" (ירמיה יז ה) א"ל: "יפה אמרת, אני ושבעה בני ואתה ושלשה בנים הם יב'

במדרש (אוצר המדרשים עמוד קפה) מתוארת מלחמת החשמונאים בזו הלשון: 'א"ר יצחק בר נחמני: "אלף ושמונים ריבוא גייסות באו עם בגריס הרשע ואמר לישראל: 'שוטים אתם שתעשו מלחמה עם חיילים שאין להם שעור, אם תאמרו א-לקיכם יביא מכול כבר נשבע שלא יביא מכול לעולם ואם גבריא-ל יעמוד בנו לשרוף אותנו כמו שעשה לסנחריב, הרי אנו סכים עצמנו בדם חזיר ולא יגע בנו'. נשאו ישראל עיניהם למרום ואמרו: "לא לָנוּ ד' לא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ עַל אֱמֶתְךָ" (תהלים קטו א) שלא יתבזה בעכו"ם, עכשיו יאמרו אין לא-לקיכם עצה אחרת. וכך כתיב: "גְּדַל הָעֶזְרָה רַבֵּי הָעֲלִילָה" (ירמיה לב יט). אמר הקב"ה: "חייכם מחשבתך גדולה משלכם"; "כִּי לֹא יִטֵּשׁ ד' עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב" (תהלים צד יד). באותה שעה היו ישראל מצפים להרי

”וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים”

האדם צריך לעשות השתדלות מסוימת להגיע להישגים אבל עם גורמים שאינם בעלי בחירה

אמר לה: **”ד’ פקח עיניים”** (שם). נתנה לו אלף ככרי כסף להעשירו לשמוע אליה ולא רצה לשמוע אליה ולא קבל.

אומר רבנו יוסף חיים ב'בן יהודע' (יומא לה): כנגד זה, הוא קבל את כל ה"עליות" שלו: כנגד תקופת כליאתו בכור כתוב: **”בְּיָרִיעָה מִן הַבּוֹר”** (בר' מא יד), שעלייתו היתה 'מטאורית', דהיינו בכת אחת!

כנגד הנסיון בכפיפת הקומה כתוב: **”וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ”** (בר' מא מב), כשאדם לבוש היטב, קומתו זקופה והוא נראה אף גבוה יותר.

כנגד נסיון סימוי העינים, נפתחו לו כל מעייני החכמה ובעיני רוחו ראה את פתרון חלום. וגם פרעה קרא לו: **”אֵינְךָ נְבוֹן וְחָכָם כְּמֹדָךְ”** (בר' מא לט). כנגד אלף ככר כסף שלא קבל, קראו לו: **”אֲבָרְךָ”**, אב - שרצתה להעשירו והוא היה "אב". וכנגד הכלא שרצתה לעשותו **”רַךְ”** וגם אז לא נכנע, קראו לו **”אֲבָרְךָ”**.

”יוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה... ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים” (בראשית מא מו)

בפרשת 'ויגש': כשנפרד יעקב מפרעה הוא מברך אותו, ככתוב: **”וַיִּבְרַךְ יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב... וַיַּעֲמְדֵהוּ לְפָנָיו פְּרָעָה וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרָעָה”** (בראשית מז ז).

אומר רש"י: **”וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב”** - 'כדרך כל הנפטרים מלפני שרים מברכים אותם ונוטלים רשות. ומה ברכה ברכו? שיעלה נילוס לרגליו לפי שאין מצרים שותה מי גשמים, אלא נילוס עולה ומשקה. ומברכתו של יעקב ואילך היה פרעה בא אל נילוס והוא עולה לקראתו ומשקה את הארץ' [תנחומא].

שואל ה'פנים יפות': ולמה בפרשתנו כשיוסף יוצא מעם פרעה הוא לא מברך אותו, שכתוב: **”וַיַּצֵּא יוֹסֵף מִלְּפָנָיו פְּרָעָה?”**

באותו היום היה לפרעה יום הולדת. והגמרא (ע"ז ח. ת). אומרת שיום לידה הוא יום אידם של הגוים ואז אסור לשאול בשלומם.

פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף” (בר' מא יד) כי באופן טבעי היה צריך לשלוח את שר המשקים לקרוא לו, אבל כיון שכעס עליו שלח אחרים להביא את יוסף.

”וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלָמָי וּפְתָר אֵינְךָ אִתּוֹ... שְׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפָתַר אֹתוֹ” (בראשית מא טו)

שואל ה'ילקוט הגרשוני': מדוע אומר פרעה **”עֲלֶיךָ לֵאמֹר”**, לכאורה המלה מיותרת?

עונה ה'ילקוט הגרשוני': כתוב בגמרא (סנהדרין נז:): **”לֵאמֹר”** זה גלוי עריות ואת זאת פרעה רומז לו: דבר ראשון שמעתי עליך **”לֵאמֹר”** (הכונה לסיבת כליאתו ע"י אשת פוטיפר)... וחזן מזה שמעתי עליך שביכולתך לשמוע חלום ולפתור אותו.

”וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת פְּרָעָה לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי” (בר' מא טז) עונה יוסף לפרעה: כל ענין העריות - שקר הוא! ובאשר ליכולתי לפתור חלומות: **”אֲ-לֵקִים יַעֲנֵה אֶת שְׁלוֹם פְּרָעָה”**. ובכך מבאר יוסף הצדיק לפרעה ה"כל יכול" מי הוא בעל הבית האמיתי...

”וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו אֲבָרְךָ וְנָתַן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם” (בראשית מא מג)

יוסף עמד בנסיונות קשים במצרים (יומא לה:): **”בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הִיתָה אִשְׁתּוֹ פּוֹטִיפַר מְשַׁדְּלָתוֹ בְּדַבְרֵים וּבְבַגְדִים..”** אשת פוטיפר בקשה שיביט בה והוא סרב.

אמרה לו: **”הריני חובשתך בבית האסורין”**.

אמר לה: **”ד’ מתיר אֲסוּרִים”** (תהלים קמו ז).

אמרה לו: **”הריני כופפת קומתך”** עם משקולות.

אמר לה: **”ד’ זָקַף כְּפּוֹפִים”** (שם שם ח).

אמרה לו: **”הריני מסמא את עיניך”**.

הרה"ג שלמה לוינשטיין
מיוחד ל'גנזי המלך'

”וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים” (בראשית מ"א, א')

אומר המדרש (ב"ר פרשה פ') על הפסוק: **”אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר שָׁם ד' מְבַטְחוֹ”** (תהילים מ ה) הכונה ליוסף הצדיק ולא פנה אל ר'הבים" ע"י שאמר לשר המשקים **”זְכַרְתָּנִי... וְהִזְכַּרְתָּנִי”** (בר' מ יד) נתווספו לו שנתים בכלא המצרי.

והלא יש סתירה בין הרישא לסיפא! ברישא נאמר שבעל הבטחון האמיתי הוא יוסף. ובסיפא נאמר שנענש משום שאמר לשר המשקים **”זְכַרְתָּנִי.. וְהִזְכַּרְתָּנִי”**. האם היה יוסף בעל בטחון, או לא!?

אומר ה'מגיד מדובנא': ד' טבע בעולמו שהאדם יצטרך לעשות השתדלות מסוימת על מנת להגיע להישגים בכל תחום. אך את ההשתדלות יש לעשות עם גורמים שאינם בעלי בחירה. אחרת ניתן יהיה לחשוב שבזכות בחירתם נושע האדם ולא בזכות ד'! זאת הטענה על יוסף: אמנם יוסף הוא בעל בטחון וגם הוא חייב לעשות השתדלות, אך מדוע הוא פנה אל בני אדם, כי כשהם עוזרים ניתן לתלות את ההצלחה בהם!

”וַיִּדְבַר שַׂר הַמִּשְׁקִים אֶת פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם פְּרָעָה קִצְפָה עַל עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמַּשְׁמֶר..” (מא ט - י')

לפי המדרש נמצא זכוכ בכוס של שר המשקים ואם כן זה חטא אחד ולמה הוא אומר ש **”אֶת חֲטָאֵי”** (=לשון רבים) **”אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם”**?

אומר בעל 'צורור המור' רבי אברהם סאבע: שר המשקים מזכיר גם את חטאו כלפי יוסף. חטא, שלא הזכירו עד היום. יוסף פתר לו את החלום לטובה והוא אכן חזר להיות שר וכפוי טובה זה, שכה להזכיר את יוסף... הלא המדינה כולה יכולה היתה להעזר ביוסף!

ופרעה אכן כעס על שר המשקים שלא טרח להזכיר את יוסף שכתוב: **”וַיִּשְׁלַח”**

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

"וַיִּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו... וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחֵיכֶם הַקְּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יַחְנֶנּוּ בְנֵי" (בראשית מג כט)

אומר רש"י: **"א-לקים יחננו בני"** - **'בשאר שבטים שמענו חנינה, שיעקב אמר לעשו: "אשר חנן א-לקים את עבדך" (בר' לג ה) ובנימין עדין לא נולד אז, לכך ברכו יוסף בחנינה'.**

רבנו אפרים מפרש: הכונה שד' ישרה את שכינתו בתוך חלקך ואכן בית המקדש נבנה בחלקו של בנימין.

אומר מרן הרב חיד"א: ואני אצרף את שני הפירושים: כאשר יעקב אמר: **"אֲשֶׁר חָנַן"**

"א-לקים את עבדך" בנימין עדין לא נולד, א"כ הוא חסר ברכה זו. ולכן יוסף אמר לו:

"א-לקים יחננו בני". בנימין עדין לא נולד, אבל באמת למה נבנה בית המקדש בחלקו של בנימין? כיון שהוא היחידי שלא היה אז!

"וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל בֵּיתוֹ הֲבֵאתֶם אֶת הָאֲנָשִׁים הַבְּיָתָה וַטִּבַּח טִבַּח וְהָכֵן... אֲתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצִהָרִים" (מג טז)

אומרים חז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כד): סעודה זו היתה בערב שבת [1] **"זָכוֹר"** (שמות כ ח) קיימו יוסף, שנאמר: **"וַטִּבַּח טִבַּח וְהָכֵן" אין "הָכֵן" אלא שבת שנאמר: "וְהָכֵינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיָאוּ"** (שמות טז ה) ולפי זה יוצא ש"הבקר אור וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ... וְחִמְרֵיהֶם" (שם מד ג) היה בשבת עצמה.

האם מותר ללכת ולשאת משא בשבת למרחק של יותר מאלפיים אמה בשבת? התשובה היא במקרה של פקוח נפש - מותר והלא בארץ ישראל יש רעב והתושבים שם נמצאים בסכנת נפשות.

אם באמת יש ענין של פקוח נפש כיצד יוסף עוצר ומעכב אותם? יוסף מכיר את אחיו ויודע שהם לא ילכו כך סתם בשבת ואם הם הולכים, הרי ודאי שמדובר בפקוח נפש ומדוע הוא עוצר אותם?

התשובה היא: שיוסף סבר כמו הפירוש הראשון ברש"י, הסובר כי יש למשפחות בארץ עדין אוכל ולכן יוסף החליט לבדוק האם האנשים מתרחקים ממנו אלפים אמה ועוצרים סימן שהם אינם רעבים ומטרתם היא להתרחק ולהתחמק ממנו. כך מסביר 'חננכת התורה'.

המלך יוסף במצרים מתנהג עמהם ביהירות רבה, הציע להם לקחת לו **"מזמרת הארץ"**, כלומר מה שהארץ מזמרת לד' בפרק שירה.

בפרק שירה, מסביר הגר"ח קנייבסקי: שהארץ מזמרת: **"לד' הארץ ומלואה תבל וישבי בה"** (תהלים כד א), כלומר שלא יתגאה מדי כיון שלד' הארץ ומלואה ובנוסף לכך תביאו לו **"מנחה.. בָּטָנִים וְשִׁקְרִים"** וכו'.

"וְאֵת אֲחֵיכֶם קָחוּ..." (בראשית מג יג)

ה'חתם סופר' מסביר (בפרשת 'כי תבוא'): שהיה פעם

מנהג מקובל, שאם חלילה הילד היה חולה, היו מוכרים אותו. הסבה לכך, שאם ח"ו נגזר על ההורים האלו שיהיה להם צער, הרי שעל ההורים החדשים לא נגזר צער.

ולכן התכוון יעקב אבינו באומרו: **"וְאֵת אֲחֵיכֶם קָחוּ..."** - 'קִיחָה קִיחָה מִשְׁדֵּה עֶפְרוֹן', תקנו אותו! שהרי הגמרא לומדת (קדושין ב.): **"ש'האשה נקנית בשלש דרכים"** ואחד מהם זה הכסף (נְקִינָה בַכֶּסֶף בַּשֶּׁטֶר וּבְכִיאוּהָ) והמקור לכך נלמד מגזירה שוה (קדושין ב.): **וְכִסְף מִנָּל (גמר קִיחָה קִיחָה מִשְׁדֵּה עֶפְרוֹן) כְּתִיב הַכֹּהֵן (שְׁכַתוֹב): "כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה" (דברים כב יג) וְכִתִּיב הַתָּם (וְכֵן כְּתוּב): "נָתַתִּי כֶּסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי" (בר' כג י) וְקִיחָה אִיקָרֵי קִנְיָן, דְּכִתִּיב: "הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם" (בר' כה י).**

"וְנִפְתַּח אֶת אֲמַתְחֵינוּ וְהֵנָּה כֶּסֶף אִישׁ כְּפִי אֲמַתְחָתוֹ כִּסְפֵנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וְנָשַׁב אֹתוֹ בְּיָדֵנוּ" (בראשית מג כא)

אומר ה'פנים יפות': כשספרו לאיש אשר על בית יוסף אודות הכסף שמצאו באמתחתם וכדי למנוע ממנו את התשובה שודאי מהעודף שרתה בו הברכה והוא התרבה, הקדימו ואמרו לו: **"כִּסְפֵנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ"** אין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד!

"וַיַּצְבֵּר יוֹסֵף בָּר כַּחֲזֵל הַיָּם הַרְבֵּה... עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר" (בראשית מא מט)

מסביר ה'פנים יפות': כתוב: **"וַיַּבְרַךְ ד' אֶת בֵּית הַמִּצְרַיִם"** (בר' לט ה), הברכה שרתה בכל מקום בו יוסף שהה ואפילו בזמן שישב בכלא.

אומרת הגמרא (תענית ח): **"זאמר רבי יצחק: "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין".** ובבא מציעא (מב.) **"אין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין"**.

כל זמן שספרו, קבלו את מספר הבר במדויק. ברגע שיוסף היה האחראי והפסיקו לספור - הכל התרבה והתעצם! **"עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר"** וכשהפסיק יוסף לספור, אז התעצמה הכמות **"כִּי אֵין מִסְפָּר"**.

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם... זֹאת עָשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְתֵּי הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מַעֲט צִרִי וּמַעֲט דִּבְשׁ נִכְאֵת וְלֹט בָּטָנִים וְשִׁקְרִים" (בראשית מג יא)

למה הכונה: **"מזמרת הארץ" ?**

מאחר ויעקב אבינו שמע מהאחים כי

'מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים'

»»» המשך מעמ' 1

והתיווננו. היוונים הצליחו להעביר יהודים לתרבות יון. הלא המה המתיוונים.

המתיוונים היו יותר גרועים מהיוונים והאויבים היותר קשים לעם ישראל. הם היו 'המוסרים', הם היו השתולים, הם היו הגיס החמישי בתוך עם ישראל. הם הלשינו על יהודים שעברו על חוקי יון, בשביל לקבל הטבות. הם עשו הרע והרשע בעם ישראל. הרבה מאחיהם נפלו בגללם. העם היחיד שהתנכר לתרבות הזאת הוא העם היהודי, כיון שהתורה הקדושה שוללת את עניני הגוף לשם הגוף. תפקיד הגוף להיות משרת לרוח. איננו כבהמות, אנו עם, עם נפש רוח ונשמה, נבדלים מן החי ולמעלה למעלה מן המלאכים. זה מה שהתורה רוצה מיהודי להיות למעלה מהמציאות הפיסית, למעלה מן הטבע. כל קיומו של העם הזה הוא מעל לטבע. אין מציאות דומה של עם קטן שנדרף במשך אלפי שנים ושכל המעצמות העולמיות נלחמו בו ובכל זאת שרד ונשאר ואילו אותן המעצמות הרודפות נכחדו. עמנו, עם לא טבעי.

על כן נאמר: **'הַן עִם לְבָרָד יִשְׁכַּן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב'** (במדבר כג ט). היהודים תמיד ישארו יהודים ביהדותם, אך למתיוונים, המתמכרים לחיי שעה - אין המשך קיומי כלל.

גם היום - שום דבר לא השתנה. הטקטיקות נשארו אותן טקטיקות, שקרים וסקרים סטיגמות וסיסמאות ואומות העולם ממשיכות לנסות להחדיר אלינו את תרבויותיהן. אך הגרוע ביותר שיש גם כיום מתוכנו "מתיוונים" העוזרים להחדיר תרבויות זרות לרוח היהדות ובאותן דרכים נלוות. כיום קוראים לתרבויות הקלוקלות ככלל: 'תרבות המערב'. בכל דבר, בכל מוצר, בכל רחוב, בכל מודעה, קיימת 'תרבות יון' וזה מחלחל וזה מחלחל בעוד דבר ועוד דבר, ועוד דבר. המתירנות - אם כל חטאת.

והנה בזמן ההוא, קם לו יהודי זקן בשם מתתיהו אב ל- 5 בנים ואומר להם: "עד כאן". "יותר אני לא מוכן" "בואו נצא ונלחם ביון!". זקן וחמשת בניו יוצאים למלחמה נגד האימפריה היוונית, היתכן? כל מבצע שישראל או אומות העולם יעשו היום בכחן הגדול הוא כאין וכאפס מול מבצעו של מתתיהו הזקן ו-5 בניו. מתתיהו מודיע למשפחתו שהוא יוצא למלחמה נגד האימפריה היוונית השולטת בכיפת העולם.

למה הדבר דומה? למשפחה קטנה מראש העין המחליטה לצאת למלחמת

חורמה באמריקה. צחוק, צחוק, אבל מתיתיהו ובניו נצחו את יון.

בכל ההסטוריה שלנו אנחנו יודעים ונוכחים מחדש שלא הכח ולא העצמה הם שקובעים, כי תמיד היינו מעטים מול רבים ואעפ"כ, אנחנו כאן - והם אינם. כיון שה' נלחם לנו את מלחמותינו.

נכון, אנחנו צריכים ועושים מעשה השתדלות קטן. לדוגמא: אברהם אבינו יצא למלחמה נגד ארבעה מלכים במסירות נפש כדי לשחרר את לוט, אברהם ודמשק אליעזר, יוצאים למלחמה נגד ארבעה מלכים ללא כלי נשק. מה עושה אברהם מול ארבעה צבאות גדולים, מגיע קרוב לחיילים, עושה השתדלות קטנה ביודעו שה' הוא הנלחם בעברו ואין בלתו, מרים חול וזורק והנה החול נהפך לבליסטרות כידונים וחרבות המפילים חללים חללים באויבים ובכך נוצח אברהם עמים שלמים. לאחר אלפי שנים חוזר על מעשה זה עם החול נחום איש גמזו שהיה שליחם של כל ישראל לשלם מסים למלך ונס זה חוזר על עצמו לעיני העמים כלם.

ובכן מה הסוד של עם ישראל? הקב"ה אומר אם יש אחד שמוכן למסור את נפשו אני אמשוך את העבודה; **"ד' איש מלחמה"** (שמות טו ג) **"ומלחמות אני עשיתי!"**. אבל, אני רוצה לראות את האחד הזה. אני רוצה את נחשון בן עמינדב ואני מוכן לקרוע לו את הים, אני מוכן לשנות סדרי בראשית ולקרוע את הים לכל שבט ושבט בנפרד, **"לְגֹרֵם יָם סוּף לְגֹזְרִים"** (תהלים קלו יג), אבל תביאו לי אחד שמוכן למסור את הנפש ולהכנס לים. יש מישהו שמוכן?!

למי מוכן מזכותיו?

ישנם אנשים שאם קורה להם נס הם מנכסים אותו לעצמם ולכחם. עליהם נאמר: **'אם עושיין לו נס מנכין לו מזכויותיו'** (שבת לב.). אדם שמתרחש לו נס, צריך לידע ולהרגיש בעצמו, שלא הוא עשה נס, אלא, שרק ה' עושה ניסים, כאמרנו: **'עַל נִסְיָהּ וּנְפִילֹאֹתֶיהָ'** וכמו שאנו אומרים: **'רַבְּתָא - אֵת רִיבָם. דְּנָת - אֵת דִּינָם. נְקַמְתָּ - אֵת נְקַמְתָּם. מִסֵּרַת - גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים'** ה' עושה הכל. שהרי אצלו הנס והטבע - חד הוא.

'עַל הַנְּסִים' מזכירים לא רק את **'מתתיהו'** אלא גם את אביו - **'מתתיהו בן יוחנן'**.

השם מורה על מהותו של האדם. **'מתתיהו'** נחלק 'מתת' זה לשון מתנה - **'ו'--ה'--ו'** זה שם ה'. **'יו--חנן'** - (חנן) זה שם ה'.

ולמה נקרא אביו של **'מתתיהו'** -

'יוחנן'? כיון שידע שהכל הוא חנינה מאת ה'. משפחת בית חשמונאי, ידעה והכירה שהכל מהשמים, לכן זכו לכל הסיעתא דשמיא הגדולה להצלת עם ישראל.

כך היה גם רבי חנינא בן דוסא כיון שהיה חי מעל הטבע - חי בנס, הוא ידע שהנס והטבע חד הוא והכל מאתו יתברך. ועל כן לאחד כזה, לא מתמעטים זכויותיו. הגמרא אומרת (ברכות דף נז): **'הרואה.. חנינא חנינא יוחנן, נסי נסים נעשו לו'** (ברכות נז). למה? אומר רש"י: **'חנינא - נוני'ן הרבה - ניסים רבים'**. **'חנינא חנינא יוחנן' - שני 'נוני'ן. נוני'ן הרבה - ניסים רבים'**.

המהרש"א מבאר למה **'חנינא חנינא יוחנן'** נעשו להם ניסים? משום שהמהות של השמות האלה הם; חן, חנינה ומתנת חנם. כשאדם יודע שבעצם הכל זה ענין של חן, דהיינו; מציאת חן אצל הקב"ה וחנינה מאתו יתברך ומתנת חנם - ולו אין לו שום שייכות לדבר - הוא ראוי שיעשו לו ניסים.

אדם שתולה את הדברים בעצמו הוא לא מאפשר שיעשו ניסים על ידו. ואם גם מסכה כלשהי כן יעשה לו נס - **'מנכין לו מזכויותיו'**. גם, כשאדם משייך את הנס אליו, זה מורה שהוא פחות זך.

על רבי חנינא בן דוסא מסופר: (מסכת תענית דף כה). שהבת שלו היתה עצובה, **'אמר לה: "בתי למאי עציבת" אמרה ליה: "כלי של חומץ נתחלף לי בכלי של שמן והדלקתי ממנו אור לשבת" אמר לה: "בתי מאי איכפת לך" "נשים לב; מה היא אמרה לאביה? "והדלקתי ממנו אור לשבת" אמר לה: "נשים לב; מה היא אמרה דהיינו; הנס כבר נעשה בחומץ ודולק, אם כן, "בתי למאי עציבת" אלא, ממה כתו הצדקת נעצבת, שהרי 'אם עושיין לו נס מנכין לו מזכויותיו' כלומר; פחדה שינכו לה מזכויותיה, על זה השיב לה אביה, רבי חנינא: אל תהי עצובה, 'מי שאמר לשמן וידלוק יאמר לחומץ וידלוק'. כלומר את צריכה להבין, שאם לא תשייכי את הנס אליך, דהיינו; זה לא בגללך וזה לא בזכותך. אם את יודעת שהקב"ה עשה את הנס 'מי שאמר - יאמר' ולא את - אז אין לך מה לדאוג - ולא ינכו לך מזכויותיך.**

על כן חכמים ז"ל קבעו לנו לעשות פרסום לנס כאז כן עתה, בכל שנה ושנה, על נצחון האור על החשך ועל הרוחניות המאירה את נבכי הנפש שנצחה את אלילות הגוף היווני החשך.

ובאם נפנים את המסרים הללו של נס חנוכה ולא נתרפה בעבודת ה', ננצח את התרבויות הזרות לרוח היהדות, קרי; 'תרבות המערב' ולא ישלטו עלינו כלל. ■

אמיר אליהו ותזמורתו

שלוש של יוקרה ונשמה על הבמה

לארועים: 050-8760755

פרנסה ברוח לחברה גדולה בהתפתחות:

• מורים/ת • מנהלי בייס
• מפורטי חינוך
• אנשי קשר/ניהול מהיכונים הדתיים
• עקרות בית פעילות
• בעלי מקצועות חופשיים
לא למכירות / אפשרות מהבית בפריסה ארצית
טל: 050-8760755

ס'ת תפילין מ'זוזות "שופר קודש"

למכירה ספרי תורה אשכנזים וספרדים
כשרים ומהודרים במחירים מפתיעים

- ✓ כל הגדלים, מוכנים, ולפי הזמנה
- ✓ עורות (קלפים) שלילים בלבד
- ✓ המחודרים ביותר
- ✓ נכתבו ע"י סופרים מוסמכים וראי שמים
- ✓ 2 הגהות ע"י מגיחים מוסמכים ו-2 הגהות מחשב
- ✓ חידוש עולמי: אחריות ללא הגבלת זמן!!!
- ✓ לדיכונים ונבאי בתי כנסת יעוץ שמאות ובדיקה ללא תשלום
- ✓ מחלקה לתיקון ושיפוץ ספרים ישנים באחריות
- ✓ בהמלצת ובהשגחת הר"צ הגאון הרב יוסף פלבני שליט"א
- ✓ מוי"צ וראש ישיבת וראש כולל "עטרת מרדכי"
- ✓ ומחבר שו"ת "חמדת יוסף" הי"ה ועוד.
- ✓ ההמלצה תשלח לכל מי שיחפוץ

טל. 057-3170313

יעמדו על הברכה

להנצל מצרה מיכאל בן שרה Michael ben Sara	יוסף קלוסקי בן אברהם ואשתו דניאלה בת גיוליה לוכות בכך זכר Yosef Calosky ben Avraham and his wife Daniela bat Giulia	השותפים : לאונה סונינו בן ג'וליה - אלדו אמתי בן אוג'ניו - אדורדו ספרדיה בן אמליה לחיים טובים Leone Sonnino ben Giulia Aldo Amati ben Eugenio Eduardo Safdie ben Emilia
רפואה שלמה לדניאל ג'ורג'י בן פלורה ושלמה	רפואה שלמה לאניה חיה בת ננה	רפואה שלמה לשושנה בת סגולה
רפואה שלמה לציון בן עליזה ובנימין	רפואה שלמה ופרנסה טובה לשמחה סימה בת שרה בתשבע	רפואה שלמה ופרנסה טובה לחי יוסף בן שרה בתשבע
בריאות ופרנסה למקסים בן סימה	רפואה שלמה ופרנסה טובה לשרה בתשבע בת סגולה	רפואה שלמה ופרנסה טובה לירושה בת רות
בריאות ופרנסה לאסתר בת אנה	בריאות ופרנסה לאיריס בת אסתר	פרנסה טובה למנצ'ר יפה
זווג הגון לשבת בן ג'לסטה (תכלת) Shabbatai ben Celeste	זיווג הגון לשירה בת מרים שלום בית ובריאות	שלום בית ובריאות למרים בת זלבה תירצה בת מרים תמר בת מרים יפית בת מרים
להצלחת כל תומכי ארגון 'שופר'	להצלחת הרב אמנון יצחק שליט"א	להצלחת ארגון 'שופר'
לעילוי נשמת אהרון בן בתשבע	לחזור בתשובה וטובה וברכה דויד בן ויאולה David ben Viola	חזרה בתשובה לעם ישראל

מתחבררים...

עם הרב

אמנון יצחק שליט"א

ביום ראשון 8/01/06
השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30

מתנ"ס שטיינברג קרית שרת

חוליון

הערב לרפאות רחמים בן כפי ואיון בת מרים
ויוסף בן רחמים ולהצלחת כל משפחותיהם

ביום רביעי 4/01/06
השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30

אודטורים גבורי סיני

עכו

הערב לע"נ שאול רחה בניסטי י"ל, דני גולני י"ל הי"ד
הרי מרדכי כץ וצ"ל, ה"ר בן ציון מבלשורילי וצ"ל, אלנה שרמן ואלי בן חמו י"ל
להצלחת מאיר בן חמו, אבנר אטיאס
הערב בחסות: קופיפי הוויטים ממזרח,
שמעון חזן ביטוחים בן עמי 21 טל: 04-9819111
כפופי עץ מפעל הדישים, מסעדת אושפיזין (בר"ש) הספנים 17 טל. 04-9810022,
ירקת ודגים בניסטי, קפה באול

שמן זית למאור

ללא ריח
וללא עשן

100%
שמן זית מזוכך

שמן זית למאור זה מופק
מזיתים שנמסקו בכרמי
הזיתים בסביליה ספרד.
השמן מעולה להדלקת נרות
שבת ונרות חנוכה

בהשגחת הברוך
ירושלם
יצרה המוצר

תטעם, תבין.

כל השמנים כשרים למהדרין מן המהדרין